

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3576/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА, село ..., ..., чији је пуномоћник Горан Живковић адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, Београд, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1512/25 од 12.06.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1512/25 од 12.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1512/25 од 12.06.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9637/2024 од 16.12.2024. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском тужиље од 24.10.2024. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан је тужени да у име и за рачун тужиље уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 35.025,00 динара, за период и на износе ближе наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиље у делу у коме је тражила да се обавезе тужени да након извршених уплата надлежном Републичком фонду за ПИО у име и за рачун тужиље попуни и поднесе Пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М4“ и Пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М8“ за период радног ангажовања. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 213.000,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за

извршење до исплате. Ставом петим изреке, ослобођена је тужила обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1512/25 од 12.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 9637/24 од 16.12.2024. године, исправљена решењем истог суда П 9637/24 од 14.03.2025. године, у ставу другом и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова.

Предмет тражене правне заштите је уплата припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за тужилу надлежном фонду ПИО а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиле, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредаба материјалног права из чланова 2,4,6,7,13,36,37,39,40. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“ број 84/04, са новелама) код утврђене чињенице да тужени у угуженом периоду није на правилан и законит начин обрачунао и уплатио за тужилу надлежном фонду ПИО доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на износе накнаде за обављени посао уговорен закљученим уговорима о привременим и повременим пословима. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује, није разлог за посебну ревизију у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 10/23), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса (на износе уговорене накнаде за обављени посао из уговора о привременим и повременим пословима) поднета је 09.09.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 162.131,71 динара, а што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП,

због чега је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић